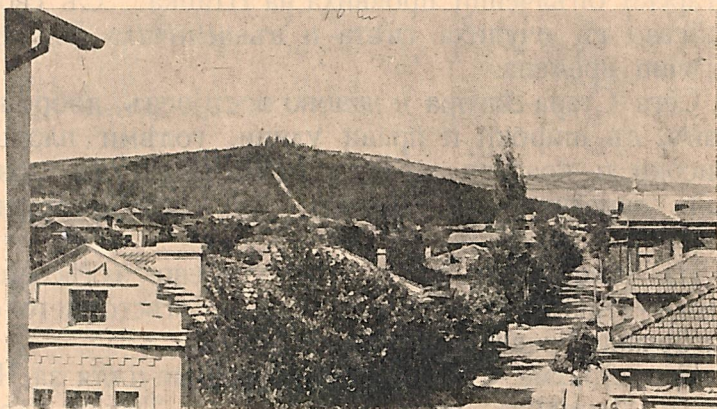

Казанлъшката долина, Сръдна-Гора, а задъ нея се откриватъ равна Тракия и Родопитъ. Гледаме на ширъ цѣлото наше отечество...

Следъ малкъ пристой най-горе при станция Борушица се спустнахме бързо долу въ Казанлъшката долина. Скоро влакътъ я прекоси напрѣко, озова се на срещната страна и запъпли по Сръдна-Гора. Какъ е тя низка въ сравнение съ великанската Стара-Планина!

Следъ нѣколко завоя се намѣрихме при южнитъ поли на Сръдна Гора. Нова картина — картината на южна България, равна и безкрайна.

Стара-Загора и „Аязмото“

При единъ голѣмъ завой предъ насъ блѣснаха къщитъ на Стара-Загора, наредени низко по политъ на Сръдна-Гора и всички обърнати къмъ Тракийското поле.

Градътъ е обиколенъ съ лозя.

Стара-Загора има историческо минало. Въ старо време се е казвалъ Верея. Тука, при Верея, Асѣнъ I разби гърцитъ и затвърди българската власть въ Тракия.

Презъ освободителната война българското опълчение съ малка частъ руски войски, предвождани отъ славния генералъ Гурко, се спушна бързо на югъ отъ Свищовъ, премина Стара-Планина и се озова въ Тракия предъ Стара-Загора. Завърза се люто сражение. Младитъ опълченци за пръвъ пжтъ се кръстиха въ боя.